

רבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סיפור ההתקרבות

... (ב) הסבה הראשונה להתקרבו-
 תי היה על-ידי-זה, שמצאתי בשיבה
 בין פחי האשפה ספר בין "שמות"
 הגניזה, בלי התחלה וכלי סוף. ומפני
 שאסור להחזיק ספרי-קדש בביתו,
 לקחתי את הספר כדי לשימו בגניזה.
 לקחתי ה"שמות" והסתכלתי בהם,
 ובהיות שהתגעגעתי מאד לספרים כדי
 לקרר את צמאון נפשי מעט, קראתי בו
 ומצאתי ששמו הוא "השתפכות
 הנפש", בשמו בן הוא תמיד הייתי
 קורא בספרים, אך בשמצאתי את
 הספר הזה חשבתי: אויל זמן לי השם
 יתברך עלים אלו שיהיה רפואה
 לנפשי ושוב לא גנזתי אותם, אלא
 החבאתי אותם אצלי והייתי הוגה
 בהם יום ולילה. ובאמת היו רפואה
 גדולה לנפשי.

... אחרי הבר-מצוה שלי, למדתי
 בישיבת רבי מאיר בעל הנס, שהיתה
 עומדת חוץ לעיר... (ההמשך מעבר לדף)

וישמן ישרון ויבטט (לב,טו)

כמו שכשהשם יתברך שולח לאדם
 טובות, בנים ועשירות וכל-טוב יש שמכיר
 חסדי השם וטובו עליו על-ידי זה,
 ומתעורר להתקרב אליו בצדקה ומעשים
 טובים וכו', ויש חס ושלום להפך, בבחינת
 "וישמן ישרון ויבטט וכו'", כמו-כן להפך,
 כשהשם יתברך מנסה ומסיר את האדם
 ביסורין וצרות, חס ושלום, ונבדאי פגנתו
 יתברך הוא הכל רק לטובה, כדי שיקור
 על-ידי-זה לשוב אליו יתברך, כמו
 שכתוב (איוב ל): "ויאמר כי ישוב
 מאנן וכו'". אבל מקמת גדל כח
 הבחירה, יש לפעמים שאזרבא
 על-ידי הצרות חס ושלום
 נתעקם לבו ביותר מהשם יתברך.
 (יורה דעה - הלכות בלאי בהמה -
 הלכה ד, אותיות ד ו)

ההסתרה, אף-על-פי-כן הם קרובים אליו
 יתברך, כי עדין נמצאים בהם אפלו
 בהפחותים נקודות טובות. וזה בחינת כי
 חלק ה' עמו יעקב וכו'. ומצאנו בארץ
 מדבר, שאפלו בארץ מדבר וכתהו מצאק
 חלק ה' עמו, הינו בחינת נקודות טובות,
 שהם בחינת חלק ה' עמו וכו'. (אורח
 חיים - הלכות השקמת הבקר - הלכה א,
 אות ח)

בנשר יעיר קנו על-גוזליו ירחף ... (לב,יא)

כל הגלות מכנים בשם גלות מצרים, כמו
 שאמרו רבותינו ז"ל ועקר הגלות הוא
 מה שהטוב של נשמות ישראל
 כבוש בגלות תחת יד האמות
 והסטרא-אחרא, שמה
 באין כל התאוות
 והעברות, רחמנא לצלן,
 כמו שכתוב "ותעברו
 בגוים וילמדו מעשיהם".
 ועקר הגאולה היא
 על-ידי שמשמעין
 להטוב הכבוש בגולה
 את מעלתו, שישמע
 במקום שהוא שם את
 דברי הצדיק עד
 שיתעורר לשוב לשרשו. וזה
 נעשה על-ידי צדקה, שעל-ידי
 זה נעשה אור נח תך, עד שעל-
 ידי-זה שומע הטוב גם מרחוק את כל
 דבוריו הקדושים של הצדיק האמת.

זה (דברים לב): והאזינו השמים ואדברה
 וכו', ולא יכלכל דברי הרוח סערה וכו'.
 'שאל אביך ויגדך' וכו', ושמע דבריהם
 היטב וכו'. וכל זה על-ידי בנשר יעיר קנו
 - נשרא דא רחא, רוח נדיבה, בחינת
 צדקה, אור הנח והנך. וזהו 'על גוזליו
 ירחף' - רחיפה היא תנועת האור בנחת,
 בחינת אור הנח והנך, שעל-ידי זה נשמע
 דבור הצדיק למרחוק בכל העולם, בחינת
 האזינו השמים ואדברה וכו'. וכל זה אמר
 משה ביום הסתלקותו, שאו המשיך תקן
 הנ"ל, שיוכה אחר הסתלקותו שיקימו
 דבריו לעולם, וכמו שכתוב וענתה השירה
 הזאת וכו' כי לא תשכח מפיו זרעו. (יורה
 דעה - הלכות סימני בהמה ותייה טהורה -
 הלכה ד, אות י לפי אוצר הראאה - פסח
 ספירה, אות צח)

האזינו

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

עם נבל ולא חכם (לב,ו)

אמר רבנו ז"ל שכל זמן שנשאר להאדם
 שום שכל עצמו אינו מקרב כלל, כמבאר
 על פסוק "עם נבל ולא חכם" - עמא
 דקבילו אוריתא ולא חכימו (בטימן קב -
 לקוטי מוה"ר"ן חלק א). שעקר קבלת
 התורה היה רק על-ידי זה, על-ידי
 שסלקו את חכמתם לגמרי, כי אם
 היו מעמידים על חכמתם
 ושכלם לא היו יכולים לקבל
 את התורה.

כי כל השכל של כל
 העולם, אפלו של
 היראים והחשירים, כל
 זמן שלא זכו לשפר
 תאוות לבם לגמרי
 לגמרי, כמו עור המעבד
 ממש בלי שום שמץ רוח
 בעלמא, עדין אין להם
 שום שכל כלל וכל
 שכלם הוא רק בבחינת
 המדמה שהוא כח הגוף כח
 הבהמיות מאחר שלא פשטו את
 גופם עדין לגמרי מבהמיות.

וגם המדמה שלהם אינו מברר עדין
 לגמרי, על-כן עקר תקונם להתקרב לה'
 יתברך הוא על-ידי אמונת חכמים, בחינת
 (שמות יד) ויאמינו בה' ובמשה עבדו,
 דהינו להתקרב לצדיקים אמתיים
 ולהאמין בהם ולבטל דעתו נגדם לגמרי
 כאלו אין לו שום שכל כלל. (אורח חיים -
 הלכות תפלין - הלכה ה, אות לה)

כי חלק ה' עמו ... (לב,ט)

פרשת האזינו היא השירה שהבטיח משה
 רבנו, שעל-ידי השירה הזאת לא תשכח
 התורה, כמו שכתוב וענתה השירה הזאת
 וכו', שאפלו בתכלית ההסתרה בחינת
 ואנכי הסתר אסתיר תהיה השירה לעד,
 כי השירה מרפזת שאפלו אם ישראל
 רחוקים מאד מה' יתברך בתכלית

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (ק"מ ב' י"ו)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמ נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

סיפור

ההתקרבות

ו (המשך הסיפור) ... בין ההרים, הספר הזה מלא את לבי התלהבות, שפן רבנו זכרנו לברכה אומר, שעלייך תפלה והתבודדות אפשר לבוא לכל טוב בגשמיות ורוחניות, ושעקר התקרבותי להשם יתברך עלייך דיקא, ובספר הזה היו למודים על כך והיות שהישיבה היתה במדבר, הייתי יוצא עם הספר "השתפכות הנפש" והיות שלא ידעתי מי חבר את הספר, כי עדן לא שמעתי מחסידות ברסלב ולא כלום, אף-על-פי שכתב שמעתי על שיטות שונות שבחסידות אבל מחמת שרציתי להציל את נפשי ורציתי לקים את דברי הספר, הייתי עוסק בתפלה והתבודדות

אחד מהחברים הכניס אקוה יהודי לר' ישראל, והלה התחיל לספר צרותיו וחסרוך פתסתו לפני ר' ישראל... פתאם ר' ישראל התחיל לצעק עליו ועשה עצמו כזקן ממש, ואותו אדם התרחק ולא הבין לאיפה הביאו אותו, כי אמרו לו שיש כאן צדיק וכו'... וכשהלה השתומם מהתנגות ר' ישראל, הראה ר' ישראל פנים עמקות, במרמז שהוא מתיב להתנגג כך על מנת שיתרחק המתרחק, ויתקרב מי שזוכה וכו'. ועם בלקיט מהר"ן. על הפסק "אין שמעת תוכחת הים" בענין מח' הצדיקים.

ר' ישראל ספר פעם לחברים, כיצד הוא התחנך לר' ישראל קדונו לבוא אליו הביתה להוציא אותו מהתאוות, ואחד מהחברים התעורר מאד מדבוריו והתחנך אליו בהתלהבות שיבוא אליו הביתה להוציא אותו מתאוותיו, צחק ר' ישראל ושאל: "מי זה?" אך החבר מחמת התלהבותו, לא שמע את דברי ר' ישראל, והמשיך בדבריו לר' ישראל. שאל שוב ר' ישראל: "מי זה?" וכן היה כמה פעמים, עד שלבסוף החבר שם לב והשיב את שמו. אמר ר' ישראל: "אה, העקר לשמע ולקבל".

ולחבר אחר שהיה פעם עם ר' ישראל ורצה לחזר הביתה למרות רצון כמוס של ר' ישראל שישאר אתו, יצא האיש קצת בצער על אשר לא זוכה להתגבר על המניעות ולדאשאר אתו, אמר לו ר' ישראל: "העקר הוא לעשות ולקום".

אחד החברים הגיע פעם לר' ישראל ובקש להתדות בפניו, כמובא בלקיט מהר"ן סימן ד', צחק ר' ישראל ושאל: "האם יש בדור אחד שיכול לשמע דבר דברים" ורצה לו להתדות לפני השם יתברך, אולם החבר התעקש הרבה עד שר' ישראל אמר לו: "מה שאנתה רוצה לעשות, עושה פעלות גדולות בשמים, אבל התודה לפני השם", ואז הבין החבר והפסיק להפצירו. לאחר כשנתיים, כשעבר על האיש מה שעבר, שאל פעם את ר' ישראל מה הכונה של מה שמובא שצדיקים להתדות לפני התלמיד הכחם רעד ר' ישראל לשמע שאלתו, וענה בררת ויע שזה פשוטו, יש תורה על זה בלקיט מהר"ן סימן ד', ואי אפשר לציר בכתב המחוזה הנורא הזה, ואז האיש התחזק ואמר שרוצה לקים, ור' ישראל צעק: "תלמד אם אתה רוצה לקים!" ואחר כך וכו' (ואי אפשר לספר הכל).

ו והתבוננתי בו באמת השתוה וראיתי שזה מציל אותי, ורק הכח הזה של פשיטות ואמת פעל עלי יותר מנסים ונפלאות, שהרי זה נס גדול מהכל, שאדם יטה בחירתו, הרי זה דבר גדול ונפלא.

ו מרב השתוקקותי שהיה לי מן הספר הזה, היה אצלי תמיד כמו דבר חדש, והייתי מסימו וחוזר ופותחו ולומד בו תמיד. והוא הצילני מכל רע, ונתגלה לי ממש אור חדש, והרגשתי בעצמי שנשתניתי שני גדול, כרחק שמים מארץ. אף-על-פי שלא ידעתי מי הוא מחבר הספר הזה, הרי הפעלות שלו עלי היו טובות ונפלאות.

ו יום אחד נכנס אצלי חסיד קרליני, ובשראה את הספר בידי אמר לי: האם בספר פנה אתה מעט וכו', הלא זה מספרי ברסלב! אמרתי לו: אם אין רצונך בו אל תעין בו, אני אעין בו (ואו שמעתי לראשונה, כי יש חסידות ברסלב). והחוקתי בידי את הספר חזק. אבל הוא הוציא מידי את הספר בכת אבל אני שכבר ידעתי את הספר בעל-פה, הייתי ממשיך בהתבודדות.

ו אבל לאחר ששמעתי השם 'ברסלב', בקשתי רחמים מאת השם יתברך לקרבני אליו, שיזמין לי את ספרי מהר"ן. אמרתי בלבי: אם יש התנגדות כזאת, סימן שזה ענין גדול והתפלות שלי פעלו ...

עצות ותפילות

יום פפור, ח-ט

עליידי מצות נטילת לולב ומיניו זוכה לגלות הדעת הקדוש, לידע שמלא כל הארץ כבודו, ולגלות אלקותו יתברך בכל מקום, אפלו בכל לשונות הגוים, ולהכירו יתברך ולהתקרב אליו אפלו בכל המדרגות התחתונות, ולקשר הדעת הקדוש לתוך הלב, שיהיה לבו פרושה ולאהב את עצמו עם השם יתברך באהבה, ולבוא לאור האהבה שבדעת שהוא אור הגנה, ויתגלו הצדיקים והתורה הגנוה, ועליידי זה יתברך שלום רב בעולם.

עליידי הבכייה שבוכין בימים נוראים, עליידי זה זוכין לאתרוג נאה, ומי שזוכה ביותר, ראוי שיהיה לו אתרוג נאה ביותר (עיי' לעיל ר"ה).

ו וכווננו לאתרוג נאה בחג הסוכות הקדוש, שיהיה לנו אתרוג נאה וכשר

באמת ומהדר בכל מיני הדור, ולולב והדס וערבה כשרים ונאים ומהדרים, ונוכה לקים מצות נטילת ארבעה מינים בזמנו בתכלית השלמות בקדשה ובטהרה גדולה ובאהבה וביראה בשמחה וחדוה רבה ועצומה.

ו ואזכה לומר הלל שלם בכונה גדולה באמת עם כל הארבעה מינים והושעות, ולנענע כל הנענעים הקדושים ולהקיף התקפות הנוראות, והכל באהבה וביראה ובשמחה רבה ועצומה בכונת הלב באמת ובדבקות נפלא ובהתלהבות גדול לשמך הגדול והקדוש והנורא באמת ובתמים כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים, ואזכה עליידי הנענעים להמשיך הארה מהמוחזק שבראש לתוך הששה קצות ומשם יהיו נמשכין המוחזק לבחינת מלכות, ויתגלה מלכותך לעין כל.

ו ונזכה להודיע לבני האדם גבורותך וכבוד הדר מלכותך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו יתנו כבוד והדר למלכותך: (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה נ"ז)

שבת שלום וחג שמח! ...